

РЕШЕНИЕ

№ 3962

гр. София, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3172** по описа за **2022** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] [населено място] срещу Решение № 438/07.02.2022 година, постановено по н.а.х.д.№8314/2021 година по описа на СРС,109 състав, в частта, в която е потвърдено Наказателно постановление №К-0049828/29.03.2021 година на Член на КЗП, с което последният на основание чл. 204, вр. с чл. 47,ал.1,т.8 от ЗЗП за извършено нарушение на чл.47,ал.1,т.8 от ЗЗП наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл.47,ал.1,т.12 от ЗЗП- имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл.181н,ал.2 от ЗЗП ,вр. с ал. 1 от ЗЗП на основание чл.225в от ЗЗП- имуществена санкция в размер на 500 лева .

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на съдебното решение. Твърди се, че при проверката не е извършена покупка. Не е доказано извършването на посочените нарушения, още повече ,че неправилно е приложена нормата на чл.204 от ЗЗП, която не е приложима за нарушение по т.8 на чл.47 от ЗЗП и няма завършване на поръчката. Иска се отмяна на решението в обжалваните части и се претендират сторените по делото разноски както в първоинстанционното производство, така и в производството пред АССГ.

В съдебно заседание- касаторът- [фирма] [населено място], редовно и

своевременно призван не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Ответникът по касация-, „Комисия за защита на потребителите“ - гр. С. редовно уведомен при условията на чл. 138, ал. 2 АПК не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните.

От събраните доказателства пред СРС е установено, че по повод постъпила жалба в КЗП. с вх. № Ц-03-9435/2020 година от потребител относно възникнал проблем при пазаруване чрез интернет сайт, на 26.11.2020 година от служебен компютър в КЗП в [населено място], пл. „С.“ 4а, – младши експерт в Дирекция „ЗППР“ - КЗП, в присъствието на колега отворили интернет страницата, с цел извършването на проверка дали отговаря на изискванията на ЗЗП, касаещи сключването на договори за продажба от разстояние и предоставената на потребителите преддоговорна информация. След като отворил сайта, служителят на КЗП констатира, че потребителите имат възможност да закупуват стоки, сключвайки Договор от разстояние с [фирма]. При проверката е установено, че касаторът извършвал търговска дейност посредством електронен магазин <https://dariaarhome.eu>, който предоставял възможност за закупуване на стоки-висококачествен текстил за дома, чрез сключване на Договор за продажба от разстояние. В хода на проверката са отворени и разгледани всички секции и категории в електронния магазин, като е установено, че в секция „Общи условия“ не се визуализирала информация, но бил избран конкретен продукт текстилна маска за еднократна употреба на стойност 5.50 лева и са добавени 6 броя в „количката“. В процеса на поръчка, след попълване на данни, се визуализира информация за избор на начин на доставка, където е посочено, че доставката е за сметка на клиента и не се изчислявала автоматично към поръчката, а ще бъде обсъдена с него на по-късен етап. След извършената проверка на информацията, предоставена през интернет страницата <https://dariaarhome.eu> е установено, че преди потребителите да бъдат обвързани с договора от разстояние, търговецът не им предоставял информация относно: крайната цена на стоките с включени всички допълнителни разходи за транспорт и доставка, с което е нарушена разпоредбата на чл. 47, ал. 1, т. 5 от ЗЗП, правото на отказ от договора, условията, срокът и начинът за неговото упражняване, не е предоставен и Стандартният формуляр за упражняване правото на отказ съгласно приложение № 6 от ЗЗП, с което е нарушена разпоредбата на чл. 47, ал. 1, т. 8 от ЗЗП, наличие на законова гаранция за съответствие на стоката с договора за продажба, с което е нарушена разпоредбата на чл. 47, ал. 1, т. 12 от ЗЗП. Търговецът не е предоставил и информация за органите за алтернативно решаване на спорове, с което е нарушена разпоредбата на чл. 181н, ал. 2 във вр. 2 с чл. 1 от ЗЗП. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол от 26.11.2020 година, а въз основа на него на 19.01.2021 година срещу касатора е съставен АУАН за извършените 4 нарушения, а

въз основа на него е издадено и Наказателното постановление, с което на касатора са наложени 4 имуществени санкции всяка в размер на по 500 лева.

Анализирайки всички събрани в хода на процеса доказателства обосновано СРС е приел, че касаторът е осъществил и трите, визирани нарушения като на дата 20.11.2020 година в [населено място] на Интернет сайта, управляван от касатора е установено, че през него касаторът предоставя на потребителите стоки чрез сключване на договор за продажба от разстояние, като търговецът не е предоставил на потребителите по ясен и разбираем начин информация относно- условията, срокът и начинът за упражняване правото на отказ, в нарушение на чл.47, ал.1, т.8 от ЗЗП/вменяваща му това задължение напомняне за наличие на законова гаранция за съответствие на стоката с договора за продажба- в нарушение на чл.47, ал.1, т.12 от ЗЗП. Посочената норма на чл.47 от ЗЗП, сочи, че преди потребителят да бъде обвързан от договор от разстояние или от договор извън търговския обект, или от подобно предложение за сключване на договор, търговецът е длъжен да предостави на потребителя по ясен и разбираем начин следната информация- когато потребителят има право на отказ от договора, се посочват условията, срокът и начинът за неговото упражняване съгласно [чл. 52, ал. 1 и 2](#); търговецът е длъжен да предостави на потребителя и стандартния формуляр за упражняване правото на отказ съгласно [приложение № 6](#); т.12- напомняне за наличието на законова гаранция за съответствие на стоката с договора за продажба, като в конкретния случай изпълнение на тези законово въздигнати задължения липсват. Наред с това, доказано е извършването на останалото визирано в АУАН и в НП нарушение- не е посочил органите за А., в чийто обхват на дейност попада, в нарушение на чл.181н, ал.2 от ЗЗП и не е поставил на електронната си страница електронна връзка към платформата за онлайн решаване на спорове, в нарушение на чл.181н, ал.4 от ЗЗП, разпоредби вменяващи в задължения на търговците да предоставят на потребителите информация за органите за А., в чийто обхват на дейност попадат, и за органите за А., към които са поели ангажимент да участват или са длъжни да използват. Информацията включва адреса на интернет страницата на съответните органи за А., като Информацията по ал. 1 се предоставя по ясен, разбираем и леснодостъпен начин на интернет страницата на търговеца, когато има такава, и когато е приложимо, в общите условия на договора за продажба или в договора за предоставяне на услуги, предлагани от търговеца, както по ал. 4 на чл.181н- търговците, които сключват договори за онлайн продажби или услуги, както и местата за онлайн търговия, установени в рамките на Европейския съюз, поставят на интернет страниците си електронна връзка към платформата за онлайн решаване на спорове (платформа за А.), която е леснодостъпна за потребителите.). Орган за алтернативно решаване на потребителски спорове (орган за А.) е всеки орган, независимо от неговото наименование, който е установен, осъществява постоянно дейност по алтернативно решаване на потребителски спорове и е включен в списъка по [чл. 181п](#). Органът за А. може да бъде едноличен или колегиален.

„Потребител“ от своя страна според параграф 1, т.1 от ДР на ЗЗП е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност. А "Търговец" е всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва

договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка съгласно параграф 1, т.2 от ДР на ЗЗП.

След като нарушенията са доказани по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, съвсем законосъобразно административно- наказващият орган е ангажирал административно- наказателната отговорност на касатора и при отмерване на санкциите е отчетел обстоятелството ,че се засягат правата на потребителите чрез премълчаване на съществена информация относно възможността за упражняване на техни права и е наложил санкции в предвидените от закона размери – всяка една за всяко отделно нарушение в размер на 500 лева, които са в минимума ,респективно на това същите са справедливи и съответни на извършените нарушения оп чл.204 от ЗЗП изм. и доп. ДВ. бр.[61](#) от 25 Ю. 2014г.Чл. 204. (Изм. - ДВ, бр. 61 от 2014 г., в сила от 25.07.2014 г.)-за неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация на потребител по [чл. 47, ал. 1 - 3, 5 - 7, чл. 48](#) и [49](#) на физическите лица се налага глоба от 100 до 1000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 500 до 3000 лева за всеки отделен случай. Нормата на чл. 225в. (Нов - ДВ, бр. 57 от 2015 г.) също сочи, че за неизпълнение на задължението за предоставяне на информация на потребител по [чл. 181н](#) на физическите лица се налага глоба от 200 до 500 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв. за всеки отделен случай.

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора ,че санкционната норма не се отнася до нарушението по чл.47,ал.1,т. 8 от ЗЗП, защото нормата на чл.204 е приложима за цялата алинея първа на чл.47 от ЗЗП и в нея безспорно попада и т.8 на алинея първа на чл.47 от ЗЗП, като не е налице соченото неправилно приложение на закона.

Неоснователен е и доводът на процесуалния представител на касатора, че не е извършена поръчка в сайта и на тази плоскост не е налице извършено нарушение на посочените правни норми, тъй като касаторът е санкциониран за нарушения, изразяващи се в това ,че преди да бъде сключен договор за продажба от разстояние , същият следва да представи подробна информация на потребителите, цитирани по-горе в решението, което не е сторил.

Правилен е изводът на СРС, че в случая административно-наказващият орган се е съобразил с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН, като е наложил административни наказания в минималния на предвидения в закона размер и не са налице предпоставките за приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, доколкото в случая деянията не могат да се квалифицират като маловажни. Нарушенията са няколко, насочени са към неопределен кръг лица, които ползват услугите на процесния интернет сайт, всяко от което следва по ясен и недвусмислен начин да бъде уведомено за правата, които има при сключване на договор за продажба от разстояние и именно, защото нарушенията са извършени за първи път, наложените имуществени санкции са в минимален размер, което ще изиграе своята превантивна роля по отношение на касатора и ще го мотивира да не допуска подобни нарушения за в бъдеще.

В контекста на всичко изложено дотук, касационната жалба е неоснователна , което предполага оставяне в сила на обжалваното съдебно решение в обжалваните части.

Съдебната инстанция намира за уместно да укаже на процесуалния представител на касатора, че измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК, не фигурира сочената от него "необоснованост" на съдебното решение. Необосноваността, като порок на съдебното решение, е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по касация не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 438/07.02.2022 година, постановено по н.а.х.д.№8314/2021 година по описа на СРС,109 състав, в частта, в която е потвърдено Наказателно постановление №К-0049828/29.03.2021 година на Член на КЗП, с което последният на основание чл. 204, вр. с чл. 47, ал.1, т.8 от ЗЗП за извършено нарушение на чл.47, ал.1, т.8 от ЗЗП наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл.47, ал.1, т.12 от ЗЗП- имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл.181н, ал.2 от ЗЗП ,вр. с ал. 1 от ЗЗП на основание чл.225в от ЗЗП- имуществена санкция в размер на 500 лева .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

